

О. С. Кучерук

Плав'юк Микола Васильович

ПЛАВ'ЮК Микола Васильович (05. 06. 1925, с. Русів Снятинського пов., нині Коломийського р-ну Івано-Франківської обл. — 10. 03. 2012, м. Гамільтон, похований у м. Оквілл, провінція Онтаріо, Канада) — громадсько-політичний діяч. Ордени «За заслуги» 3-го ступеня (1996), князя Ярослава Мудрого 2-го (2002) та 1-го (2007) ступенів. Шевченківська медаль Конгресу українців Канади. Закінчив Снятинську торговельну школу (нині Коломийського р-ну, 1943), де увійшов до юнацтва, а згодом став чл. ОУН. Під час 2-ї світової війни брав участь у підпільній роботі, перебував у складі 2-ї Української дивізії УНА. 1945 за завданням Проводу ОУН приїхав до Відня. Після війни мешкав у Німеччині, закінчив середню школу в таборі для переміщених осіб (1946) і економічний факультет Мюнхенського університету (1949). У цей час брав активну участь у діяльності студентських товариств: член проводу Центрального союзу українського студентства, заступник провідника Об'єднання українських студентських товариств «Зарево». Від 1949 — у Канаді. Закінчив Монреальський університет Конкордія (1954). У 1955 —79 працював у канадській компанії «Ессекс Пакерс», 1980—90 — в американській компанії «Джон Морел». Від 1956 — заступник голови, 1959—66 — голова Українського національного об'єднання Канади, заступник президента Комітету українців Канади. 1964—70 — голова координаційної ради Ідеологічно споріднених націоналістичних організацій. Член підготовчого комітету 1-го Світового конгресу вільних українців (СКВУ), на якому його обрано генеральним секретарем (1967—69), на 2-му конгресі — віце-президентом (1973—78), на 3-му конгресі — президентом (1978—80) СКВУ. Від 1988 — віце-президент, 1989—92 — президент Державного центру УНР. 22 серпня 1992 у Києві як Президент УНР в екзилі передав свої повноваження Президенту України [Л. Кравчуку](#). 1993 отримав українське громадянство. Від 1964 — член, від 1979 — голова Проводу українських націоналістів на еміграції, 1992 переніс керівні

органи ОУН в Україні. 1993 у м. Ірпінь (Київської обл.) відбувся перший легальний 12-й Великий збір українських націоналістів, ОУН зареєстровано у Міністерстві юстиції України як громадську організацію. Співзасновник (1992) і голова правління фундації імені О. Ольжича, Видавництва імені Олени Теліги, часопису «Розбудова держави» у Києві. Переніс видання г. «Українське слово» з Парижа до України. Автор численних статей і матеріалів з політології, актуальних питань політики України, української діаспори і світу в українській та англомовній пресі. На будинку міської ради м. Снятин встановлено меморіальну дошку П., його ім'ям названо вулиці у Києві, м. Первомайськ (Миколаївської обл.). Видано збірник статей, промов, матеріалів, листів П. під назвою «Плав'юк М. Україна — життя моє» (т. 1—3, К., 2002).

Бібліографічний опис:

Плав'юк Микола Васильович / О. С. Кучерук // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2023. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-880797>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).